

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

Yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän tulevaisuus

P6_TA(2009)0087

Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. maaliskuuta 2009 yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän tulevaisuudesta (2008/2305(INI))

(2010/C 87 E/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 63 artiklan 1 ja 2 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon pakolaisten oikeusasemasta tehdyn Geneven yleissopimuksen vuodelta 1951 ja sen lisäpöytäkirjan vuodelta 1967,
- ottaa huomioon niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, 18. helmikuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 343/2003 ⁽¹⁾ ("Dublin-asetus"),
- ottaa huomioon turvapaikanhakijoiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vähimmäisvaatimuksista 27. tammikuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/9/EY ⁽²⁾ ("vastaanottodirektiivi"),
- ottaa huomioon pakolaisaseman myöntämistä tai poistamista koskevissa menettelyissä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista 1. joulukuuta 2005 annetun neuvoston direktiivin 2005/85/EY ⁽³⁾ ("turvapaikkadirektiivi"),
- ottaa huomioon kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29. huhtikuuta 2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/83/EY ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon komission kertomuksen turvapaikanhakijoiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vähimmäisvaatimuksista 27 päivänä tammikuuta 2003 annetun direktiivin 2003/9/EY soveltamisesta (KOM(2007)0745),
- ottaa huomioon 14. huhtikuuta 2005 antamansa päätöslauselman Lampedusasta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 6. huhtikuuta 2006 antamansa päätöslauselman pakolaisten tilanteesta Maltalla ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 21. kesäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman turvapaikka-asioista: käytännön yhteistyö, päätöksenteon laatu yhteisessä eurooppalaisessa turvapaikkajärjestelmässä ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 2. syyskuuta 2008 antamansa päätöslauselman Dublinin yleissopimukseen perustuvan järjestelmän arvioinnista ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan selvitykset vierailuista pakolaiskeskuksiin niiden vastaanotto-olosuhteiden tarkastamiseksi,

⁽¹⁾ EUVL L 50, 25.2.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 31, 6.2.2003, s. 18.

⁽³⁾ EUVL L 326, 13.12.2005, s. 13.

⁽⁴⁾ EUVL L 304, 30.9.2004, s. 12.

⁽⁵⁾ EUVL C 33 E, 9.2.2006, s. 598.

⁽⁶⁾ EUVL C 293 E, 2.12.2006, s. 301.

⁽⁷⁾ EUVL C 146 E, 12.6.2008, s. 364.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0385.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 6. toukokuuta 2008 antaman tuomion asiassa C-133/06 (Euroopan parlamentti vastaan Euroopan unionin neuvosto) ⁽¹⁾ turvapaikkadirektiivin kumoamisesta ja erityisesti niiden direktiivin säännösten kumoamisesta, jotka koskevat turvallisten maiden yhteisten vähimmäisluetteloiden hyväksymis- ja muuttamismenettelyä,
  - ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 16. lokakuuta 2008 hyväksymän Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksen, jonka neljäs tavoite on ”Euroopan turvapaikkajärjestelmän toteuttaminen”,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
  - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön sekä kehitys-yhteistyövaliokunnan lausunnon (A6-0050/2009),
- A. ottaa huomioon, että yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän perustamisen ensimmäiseen vaiheeseen liittyvät säädökset ovat kyllä mahdollistaneet yhteisten vähimmäisnormien käyttöönoton mutta eivät kuitenkaan tasavertaisia edellytyksiä saada suojaa kaikkialla Euroopan unionin alueella ja että tämän seurauksena on edelleen ongelmia, kuten turha liikkuminen jäsenvaltiosta toiseen ja lukuisat hakemukset,
- B. katsoo, että Dublinin järjestelmän ensimmäisen vastaanottajamaan vastuuta koskeva peruste voi johtaa siihen, että tiettyjen, etenkin EU:n ulkorajoilla sijaitsevien, jäsenvaltioiden taakka on suhteeton puhtaasti niiden maantieteelliseen sijaintiin liittyvistä syistä, ja katsoo, että tällaisella ilmiöllä on haitallisia vaikutuksia sekä jäsenvaltioihin että turvapaikanhakijoihin,
- C. huomauttaa, että Dublinin järjestelmää koskevan komission arvion mukaan vuoden 2005 aikana 13 EU:n ulkorajoilla sijaitsevaa jäsenvaltiota joutui Dublinin järjestelmän vuoksi käsittelemään yhä suurempia haasteita,
- D. palauttaa mieliin, että edellä mainitussa vastaanottodirektiiviä käsittelevässä arviointiraportissaan komissio panee merkille vakavia ongelmia direktiivin täytäntöönpanossa erityisesti suljetuissa keskuksissa ja kauttakulkualueilla ja että parlamentin valtuuskuntien jäsenet saattoivat itse todeta ongelmat lukuisilla vierailukäynneillään,

Yleiset huomiot

1. toteaa, että viimeksi kuluneen vuoden aikana pakolaisten määrä on kasvanut yli 12 miljoonaan ja maan sisällä siirtymään joutuneiden määrä 26 miljoonaan koko maailmassa; tukee näin ollen yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän perustamista ja pitää myönteisenä komission turvapaikkapolitiikan toimintasuunnitelmaa, joka toimii etenemissuunnitelmana yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän loppuun saattamiselle;
2. pitää valitettavana, että Lissabonin sopimuksen voimaantulon myötä sovellettavan uuden oikeusperustan vuoksi jäsenvaltioiden turvapaikkajärjestelmien haitallisten eroavaisuuksien poistamiseen tarkoitettun yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän toisen vaiheen loppuun saattamisen määräaika suunnitellaan lykkättävän vuoteen 2012;
3. kiinnittää huomiota siihen tosiasiaan, että tiettyjen kolmansien maiden kansalaisten pakolaisaseman tunnustaminen vaihtelee noin 0–90 prosentin välillä eri jäsenvaltioissa;
4. korostaa, että yhteiseen turvapaikkajärjestelmään ja turvapaikkahakijoiden yhdenvertaiseen asemaan johtavan normien yhdenmukaistamisen olisi saatava aikaan se, että kaikkialla unionissa on korkea suojataso, eikä se saa johtaa alhaisimman yhteisen tason tavoitteluun, mikä aiheuttaisi sen, että yhteinen turvapaikkajärjestelmä menettäisi lisäarvonsa;
5. pahoittelee, että demokratiaan ja ihmisoikeuksien suojeluun olennaisesti kuuluva turvapaikkajärjestelmän käsite on heikentynyt suuresti viime vuosina; toistaa, että turvapaikanhakijoiden oikeuksia ja tarpeita ja palauttamiskiellon periaatetta on kunnioitettava kaikilta osin;

⁽¹⁾ EUVL C 158, 21.6.2008, s. 3.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

6. palauttaa mieleen, että EU:n on käytettävä ulkorajoilla mekanismeja turvapaikanhakijoiden tunnistamiseksi ja sen varmistamiseksi, että henkilöt, jotka ovat oikeutettuja kansainväliseen suojeluun, pääsevät niiden alueelle myös ulkorajoilla suoritettavien tarkastusoperaatioiden yhteydessä;
7. suhtautuu myönteisesti siihen, että komissio pitää turvapaikkamahdollisuuden varmistamista suojaan tarvitseville yhtenä eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän keskeisimmistä tavoitteista;
8. kehottaa Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivaa virastoa (rajaturvallisuusvirasto) antamaan yksityiskohtaisia tietoja viraston operaatioiden yhteydessä turvapaikanhakijoiksi yksilöityjen henkilöiden määrästä ja näiden operaatioiden yhteydessä pysäytettyjen ja kauttakulkuun maahan tai alkuperämaahansa palautettujen henkilöiden kohtalosta; kehottaa komissiota laatimaan rajaturvallisuusviraston toimivaltuuksia koskevan muutosehdotuksen, jossa ilmoitetaan selkeästi, että suojelu- ja ihmisoikeuskysymykset ovat olennainen osa EU:n ulkorajojen hallinnointia;
9. pitää myönteisenä, että komissio tunnustaa tarpeen varmistaa yhdenmukaisuus muiden sellaisten politiikan alojen kanssa, joilla on vaikutusta kansainväliseen suojeluun; kehottaa siksi komissiota tukemaan ja tekemään aloitteita rajaturvallisuusviraston ja Euroopan rajavalvontajärjestelmän (Eurosur) kaltaisten rajavalvontapolitiikkojen ja -käytäntöjen uudelleen tarkastelemiseksi ja mukauttamiseksi, jotta taataan, että pakolaiset saavat suojelua EU:ssa ja että palauttamiskiellon periaatetta kunnioitetaan kaikilta osin EU:n ulkorajoilla; korostaa lisäksi, että YK:n merioikeusyleissopimuksessa (UNCLOS) vahvistettu avunantovelvollisuus sitoo oikeudellisesti jäsenvaltioita, EU:ta ja rajaturvallisuusvirastoa;

Voimassa olevan lainsäädännön parantaminen

10. panee tyytyväisenä merkille, että yhteisöjen tuomioistuin on edellä mainitussa tuomiossaan asiassa C-133/06 kumonnut turvapaikkadirektiivin 29 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 36 artiklan 3 kohdan, jotka koskevat turvallisten alkuperämaiden yhteisen vähimmäisluettelon ja turvallisten kolmansien maiden yhteisen luettelon hyväksymistä ja muuttamista;
11. panee tyytyväisenä merkille tietyissä jäsenvaltioissa toteutetut myönteiset aloitteet turvapaikkahakijoiden vastaanottamiseksi heti kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tekemisen jälkeen avoimissa keskuksissa ja täysin paikallisiin yhteisöihin kotoutettuina;
12. katsoo, että turvapaikanhakijat ovat haavoittuvia henkilöitä, joiden on voitava nauttia tarkoituksenmukaisista vastaanotto-olosuhteista; palauttaa mieleen, että vankilaympäristö ei voi missään tapauksessa auttaa alkuperämaassa tai matkalla kohti Eurooppaa koettujen traumojen selvittämisessä;
13. suhtautuu myönteisesti komission viimeisimmissä ehdotuksissa mainittuihin säännöksiin, joiden mukaan jäsenvaltiot eivät saa ottaa henkilöä säilöön ainoastaan sen vuoksi, että hän hakee kansainvälistä suojelua; katsoo, että turvapaikanhakijoita ei periaatteessa pitäisi ottaa säilöön heidän erityisen herkän tilanteensa vuoksi;
14. pitää valitettavana, että useissa jäsenvaltioissa turvapaikanhakijoiden säilöönotto on vielä todellisuutta, kun henkilö on tullut alueelle laittomasti, ja panee siksi tyytyväisenä merkille, että vastaanottodirektiiviin on lisätty säilöönottoa koskevia menettelytakeita; on tämän suhteen sitä mieltä, että turvapaikanhakijoiden säilöönoton pitäisi olla mahdollista ainoastaan hyvin selvästi määritellyissä poikkeuksellisissa olosuhteissa ja noudattaen välttämättömyyden ja suhteellisuuden periaatteita sekä säilöönoton tavan että sen tarkoituksen suhteen; katsoo myös, että kun turvapaikanhakija on otettu säilöön, hänellä olisi oltava oikeus oikeus-suojakeinoihin kansallisessa tuomioistuimessa;
15. pitää keskeisen tärkeänä, että uuden vastaanottodirektiivin soveltamisalaa selkeytetään siten, että katetaan pakolaiskeskukset, kauttakulkualueet, rajamenettelyt ja Dublinin menettelyn mukaisesti siirretyt turvapaikanhakijat;

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

16. suosittaa, että vastaanottodirektiivissä otetaan käyttöön virallinen järjestelmä haavoittuvien henkilöiden, erityisesti ilman saattajaa liikkuvien alaikäisten, muista riippuvaisten vanhusten, vammaisten, raskaana olevien naisten, lasten kanssa liikkuvien yksinhuoltajien ja traumatisoituneiden (kidutus, raiskaus sekä henkinen, fyysinen ja seksuaalinen väkivalta) henkilöiden, yksilöimiseksi välittömästi;

17. katsoo, että yhtenäinen turvapaikanhakumenettely ja yhtenäiset normit, joiden mukaan turvapaikanhakijat luokitellaan pakolaisiksi tai kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi, pitäisi ottaa käyttöön siten, että ne kattavat kaikki kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset (pakolaisasema, toissijainen suojelu, tilapäinen suojelu);

18. panee tyytyväisenä merkille, että komissio aikoo selkeyttää toissijaisen suojelun myöntämisedellytyksiä ja etenkin että se ehdottaa tämällytyyppisen suojelun saajille myönnettävien oikeuksien ja etujen tason tarkistamista; katsoo, että näin voidaan varmistaa aiempaa paremmin aiempaa yhdenvertaisempi kohtelu;

19. pitää myönteisenä komission aikomusta muuttaa turvapaikkadirektiiviä ja korostaa, että yhteisen turvapaikkamenettelyn olisi tarjottava selkeät, yhdenmukaiset ja kohtuulliset aikarajat, joiden puitteissa viranomaisten on päätettävä turvapaikkahakemuksista, jotta vältetään turvapaikanhakijoiden terveyteen ja hyvinvointiin mahdollisesti kielteisesti vaikuttavat pitkät ja perusteettomat odotusajat; toistaa, että pakolaisaseman tai toissijaisen suojeluaseman myöntämisen pitäisi aina perustua yksilölliseen arviointiin eikä rajoittua (esimerkiksi kansallisuuteen perustuvaan) yleisarvioon tai (esimerkiksi alkuperämaan ihmisoikeustilanteeseen liittyviin) ehtoihin;

20. pitää toivottavana, että jäsenvaltioiden käytettävissä olevat tiedot alkuperämaista kerätään yhteen, ja kehottaa komissiota lisäämään ponnistelujaan yhteisen tietopankin käyttöönottamiseksi; painottaa, että alkuperämaita koskevien tietojen keräämisen ja esittämisen sekä portaalin hallinnoimisen yhteydessä olisi varmistettava, että mukana ovat erilaisten tunnettujen asiantuntijoiden maakohtaiset raportit, että tiedot ovat julkisesti saatavilla ja erillään päättäjien käsittelystä (jotta ne pysyvät puolueettomina ja poliittisen vaikutuspiirin ulkopuolella) ja että valtiollisten, valtiosta riippumattomien ja kansainvälisten lähteiden välillä on noudatettu oikeudenmukaista tasapainoa, kun alkuperämaita koskevia tietoja on kerätty;

21. pitää myönteisenä Dublin-asetuksen uudelleenlaadintaa sekä ehdotettuja säännöksiä, jotka koskevat Dublinin menettelyn mukaisesti tehtävien siirtojen lykkäämistä, jos on aihetta huoleen, että niiden seurauksena hakijat eivät nauttisi riittävää suojaa asianomaisissa jäsenvaltioissa, erityisesti mitä tulee vastaanottoolosuhteisiin ja turvapaikkamenettelyyn pääsyyn, sekä tapauksissa, joissa siirrot voisivat lisätä sellaisten jäsenvaltioiden taakkaa, joihin kohdistuu, erityisesti niiden maantieteellisen tai demografisen tilanteen vuoksi, suhteettoman suuria paineita; korostaa kuitenkin, että nämä säännökset olisivat viime kädessä vain poliittinen kannanotto, eivätkä tehokas väline, jolla merkittävästi tuettaisiin jäsenvaltioita, ellei käyttöön oteta kaikkien jäsenvaltioiden kohdalla sitovaa kaksiosaista välinettä, jolla säädetään:

a) virkamiesten siirtämisestä muista jäsenvaltioista Euroopan turvapaikanhakijoiden tukiviraston alaisuudessa avustamaan erityisessä ja ongelmallisessa tilanteessa olevia jäsenvaltioita;

b) järjestelystä, jolla kansainvälistä suojelua nauttivat henkilöt siirretään erityisessä ja ongelmallisessa tilanteessa olevista jäsenvaltioista toisiin jäsenvaltioihin Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun virastoa kuullen ja suojelua saavien suostumuksella;

22. katsoo, että tarkistetussa Dublin-asetuksessa turvapaikanhakijoille olisi myönnettävä oikeus tehdä valitus siirtopäätöksestä, ja valituksen olisi velvoitettava tuomioistuimet viran puolesta tutkimaan, onko siirtopäätöksen täytäntöönpano keskeytettävä väliaikaisesti;

Hallintorakenteet

23. tukee voimakkaasti Euroopan turvapaikanhakijoiden tukiviraston perustamista, jonka olisi toimittava kiinteässä yhteistyössä YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun viraston sekä turvapaikka-asioihin erikoistuneiden kansalaisjärjestöjen kanssa;

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

24. katsoo, että yhtenä Euroopan turvapaikanhakijoiden tukiviraston tehtävistä olisi oltava niiden erojen tarkka analysointi, joita edelleen ilmenee kansallisten turvapaikkajärjestelmien välillä, ja myötävaikuttaminen niiden korjaamiseen;

25. katsoo, että Euroopan turvapaikanhakijoiden tukiviraston tehtäviin pitäisi myös kuulua suuntaviivojen laatiminen turvapaikkahakemusten täsmällisemmän arvioinnin edistämiseksi, hyvien käytäntöjen vaihdon edistäminen sekä asiaankuuluvan EU:n lainsäädännön täytäntöönpanon ja soveltamisen valvominen (komission aseman tukeminen perussopimusten vartijana);

26. katsoo, että suojelupyynnön hylkäämisen jälkeen alkuperä- tai lähtömaahan palautettujen turvapaikanhakijoiden kohtelun seurannan käytännön näkökohtia olisi pohdittava;

27. rohkaisee komissiota jatkamaan ponnisteluja yhteisen eurooppalaisen turvapaikka-asioita koskevan koulutusohjelman luomiseksi, koska alalla tehtyjen päätösten laatu on suoraan yhteydessä kansallisen tason päätöksentekijöiden koulutukseen ja tietoihin; katsoo, että alaan erikoistuneiden kansalaisyhteiskunnan järjestöjen kuuleminen koulutusohjelmien laatimiseksi olisi tehokkuuden taie;

28. katsoo, että kaikilla päättäjillä olisi oltava yhdenvertaiset mahdollisuudet saada ammattimaisesti ja puolueettomasti laadittuja tietoja alkuperämaista, sillä tiedot ovat keskeinen väline turvapaikkaviranomaisille ja muutoksenhakuelimille sekä turvapaikanhakijoille, jotka voivat tietoihin perustuen osoittaa tarvitsevansa kansainvälistä suojelua;

29. korostaa, että turvapaikanhakijoiden odottaessa päätöstä viranomaisten pitäisi ottaa huomioon heikommissa asemassa olevien hakijoiden, kuten lasten, vammaisten ja naisten, erilaiset tarpeet ja antaa käyttöön tarvittava infrastruktuuri;

Kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden kotouttaminen

30. pitää kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden kotouttamista tärkeänä demokratian, turvallisuuden ja taloudellisten näkökohtien vuoksi;

31. pitää valitettavana, että Dublin-asetuksessa vahvistetuissa säännöissä turvapaikkahakemuksen käsitteilystä vastaavan jäsenvaltion määrittämiseksi ei oteta huomioon hakijoiden toiveita, ja katsoo, että tietyt perhesuhteita, kulttuuria ja kieltä koskevat kriteerit pitäisi ottaa paremmin huomioon päätöksiä tehtäessä, jotta edistetään turvapaikanhakijoiden kotouttamista;

32. kehottaa neuvostoa sopimaan pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta 25. marraskuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/109/EY⁽¹⁾ soveltamisalan laajentamisesta kattamaan pakolaiset ja toissijaista suojelua nauttivat henkilöt;

33. panee tyytyväisenä merkille komission vastaanottodirektiivissä esittämän ehdotuksen, jonka mukaan hakijoille mahdollistetaan yksinkertaistettu pääsy työmarkkinoille, koska heidän sijoittautumisensa työelämään on yksi heidän vastaanottavaan jäsenvaltioon kotouttamisensa keskeisistä edellytyksistä ja auttaa heitä lisäksi kehittämään sellaisia taitoja, jotka ovat hyödyllisiä sekä vastaanottavassa jäsenvaltiossa oleskelun aikana että alkuperämaassa, mikäli hakijat palaavat sinne;

34. katsoo, että kun päätetään vastuussa olevasta jäsenvaltiosta, turvapaikkajärjestelmässä olisi kotouttamisen helpottamiseksi otettava huomioon muun muassa sosiaalinen, kulttuurinen ja kielellinen tausta sekä turvapaikanhakijan sellaisten koulutuksellisten ansioiden, ammatillisen pätevyyden ja taitojen tunnustaminen, jotka vastaavat vastaanottavan jäsenvaltion taloudellisia tarpeita;

⁽¹⁾ EUVL L 16, 23.1.2004, s. 44.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

35. suositaa, että pakolaisten ja toissijaista suojelu nauttivien henkilöiden oikeuksien välillä ei tehdä eroa; korostaa erityisesti tarvetta parantaa toissijaista suojelua nauttivien henkilöiden sosiaalisia ja taloudellisia oikeuksia, koska se on keskeistä heidän kotouttamisensa kannalta;

Solidaarisuusmekanismit

36. katsoo, että yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän yhtenä tavoitteena on oltava tehokkaiden solidaarisuusmekanismien käyttöönotto, jotta parannetaan niiden maiden tilannetta, joihin tulee eniten turvapaikanhakijoita ja joilla on vaikeuksia taata heille asianmukaiset vastaanotto-olosuhteet, käsitellä hakemukset määräajassa ja vahvistetuin menettelyin tai kotouttaa pakolaisaseman saaneita hakijoita;

37. katsoo, että solidaarisuus ei voi rajoittua taloudellisten resurssien myöntämiseen, ja kehottaa panemaan tehokkaasti täytäntöön vapaaehtoista sisäistä uudelleen sijoittautumista ja siirtoa koskevia mekanismeja Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksen mukaisesti; katsoo, että ne mahdollistaisivat sen, että kansainvälistä suojelua saavat henkilöt voidaan vastaanottaa muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, joka on myöntänyt suojelun;

38. katsoo, että olisi tarkasteltava mahdollisuutta laajentaa direktiivin 2001/55/EY⁽¹⁾ soveltamisalaa, jotta mahdollistetaan erityisesti tiettyjen kansainvälistä suojelua tilapäisesti tarvitsevien ihmisryhmien vastaanottaminen silloinkin, kun kyse ei ole suuresta määrästä;

39. rohkaisee perustamaan tulevan Euroopan turvapaikanhakijoiden tukiviraston puitteissa turvapaikka-asioiden asiantuntijaryhmiä, jotka voivat avustaa jäsenvaltioita, joihin tulee yhtäkkiä suuri määrä turvapaikanhakijoita ja jotka eivät pysty selviämään tilanteesta;

40. pyytää komissiota tutkimaan mahdollisuutta perustaa tulevan Euroopan turvapaikanhakijoiden tukiviraston alaisuuteen eurooppalainen kansainvälisen suojelun siirtojärjestelmä, jonka puitteissa pakolaiset voisivat omasta pyynnöstään liikkua Euroopassa ja joka siten keventäisi tiettyjen jäsenvaltioiden taakkaa;

41. panee tyytyväisenä merkille, että komissio aikoo käynnistää tutkimuksen, jossa arvioidaan keinoja kohentaa EU:n taloudellista solidaarisuutta, ja odottaa mielenkiinnolla tältä osin tehtäviä ehdotuksia;

42. kannattaa kansallisten viranomaisten, YK:n pakolaisasian päävaltuutetun ja EU:n kansalaisjärjestöjen välisiä sopimuksia rajavalvonnasta ja sopimusten rahoittamista EU:n ulkorajarahastosta;

Yhteistyö kolmansien maiden kanssa

43. korostaa, että yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän olisi oltava täysin yhdenmukainen niiden pakolaisten suojelun alan tavoitteiden ja toimien kanssa, joita toteutetaan EU:n kehittyvien maiden kanssa tehtävän yhteistyön välineiden (kuten Euroopan kehitysrahaston, kehitysyhteistyön rahoitusvälineen, eurooppalaisen naapurisuuden ja kumppanuuden välineen ja demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen) sekä EU:n ja kehittyvien maiden välisten sopimusten ja kumppanuuksien (kuten Cotonoun sopimus ja yhteinen EU–Afrikka-strategia) avulla;

44. on yhtä mieltä komission kanssa siitä, etteivät turvapaikat ole kriisinhallintaväline vaan olennainen osa kolmansien maiden kanssa tehtävää kehitysyhteistyötä; toistaa myös, että kehitysyhteistyö, erityisesti kriisien ehkäisy, ihmisoikeuksien valvonta, konfliktien selvittäminen ja rauhan rakentaminen, voisi olla pakolaisuutta ennalta ehkäisevä väline; korostaa siksi, että yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän pitäisi liittyä läheisesti eurooppalaiseen kehitysavun ja humanitaarisen avun politiikkaan;

(1) Neuvoston direktiivi 2001/55/EY, annettu 20. heinäkuuta 2001, vähimmäisvaatimuksista tilapäisen suojelun antamiseksi siirtymään joutuneiden henkilöiden joukottaisen maahantulon tilanteissa, ja toimenpiteistä näiden henkilöiden vastaanottamisen ja vastaanottamisesta jäsenvaltioille aiheutuvien rasitusten tasapuolisen jakautumisen edistämiseksi (EYVL L 212, 7.8.2001, s. 12).

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

45. odottaa alueellisten suojeleohjelmien arviointia, joka on määrä suorittaa vuonna 2009; korostaa, että kyseiset ohjelmat olisi kehitettävä täysin yhteensopiviksi kansallisten ja alueellisten toimintasuunnitelmien, kehitysyhteistyön rahoitusvälineen muuttoliikettä ja turvapaikka-asioita koskevan aihekohtaisen ohjelman kanssa ja että yleisesti ottaen niitä ei koskaan pitäisi käyttää keinona jäsenvaltioiden ja EU:n velvollisuuksien väistämiseksi; kehottaa komissiota koordinoimaan paremmin eri yksiköidensä toimet tältä osin siten, että optimoidaan niiden välinen synergia, ja raportoimaan parlamentille tähän pyrkivistä ponnisteluista;

46. tunnustaa, että on tärkeää lisätä ensimmäisten turvapaikkamaiden vastaanottokapasiteettia ja ottaa käyttöön Euroopan tasolla kiinteässä yhteistyössä YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun kanssa uudelleensijoitautumisohjelma, jossa määritellään yhteiset kriteerit ja koordinoitimetmekanismit;

47. pyytää lisäksi arvion laatimista siitä, kuinka riittäviä ovat kuhunkin kolmansiä maita koskevaan toimeen käytettävissä olevat varat, esimerkiksi alueen sisällä tapahtuvaan suojeleuun, erityisesti kun otetaan huomioon parlamentin ilmaisema kanta, jonka mukaan tällaiset toimet edellyttävät lisärahoitusta kehitysmäärärahojen uudelleenohdentamisen sijaan;

48. kehottaa komissiota edistämään jäsenvaltioiden aktiivisempaa osallistumista pakolaisten uudelleensijoittamiseen maailmanlaajuisesti;

49. panee suurella mielenkiinnolla merkille ajatuksen siitä, että otetaan käyttöön "suojelettua maahantuloa koskevat menettelyt", ja kehottaa komissiota tarkastelemaan konkreettisia menettelyjä ja näiden toimien käytännön vaikutuksia;

50. odottaa mielenkiinnolla tuloksia tutkimuksesta, joka koskee EU:n alueen ulkopuolella tapahtuvaa hakemusten yhteistä käsittelyä ja jonka komissio aikoo toteuttaa vuonna 2009, ja varoittaa pyrkimyksistä siirtää turvapaikanhakijoiden vastaanotto ja hakemusten käsittely kolmansille maille tai YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulle;

*

* *

51. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille, EU:n rajaturvallisuusvirastolle ja Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetulle.

Komission toimintasuunnitelma yhdenntyn sisäisen valvonnan kehysten luomiseksi

P6_TA(2009)0088

Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. maaliskuuta 2009 komission toimintasuunnitelmasta yhdenntyn sisäisen valvonnan kehysten luomiseksi (2008/2150(INI))

(2010/C 87 E/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuimen lausunnon nro 2/2004 "yhtenäisestä tarkastusmallista" (single audit) (sekä yhteisön sisäisen valvonnan menettelyjä koskevan ehdotuksen) ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2005 päivätyn komission tiedonannon suunnitelmasta yhdenntyn sisäisen valvonnan kehysten kehittämiseksi (KOM(2005)0252),
- ottaa huomioon 17. tammikuuta 2006 päivätyn komission tiedonannon toimintasuunnitelmasta yhdenntyn sisäisen valvonnan kehysten luomiseksi (KOM(2006)0009),

⁽¹⁾ EUVL C 107, 30.4.2004, s. 1.